

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. julija.

Gospodarska politika in kompromisi, to bosta gasli, pod katerima pojde vlada pri bodočih volitvah v volilni boj. S tema dvema sredstvoma hoče doseči neko srednjo stranko, katera bi v vseh slučajih podpirala njeno politiko in jo branila proti narodnim Nemcem na jedni in Slovanom na drugi strani.

Nemci sami spoznavajo vedno bolj, da ta politika vlade za nje nikakor ni napačna, pri poslednjih volitvah na Moravskem se je celo za vrlo dobro pokazala. Brez sodelovanja vlade ne bili bi toliko sedežev dosegli, če tudi bi bili v mestih jeden ali dva mandata več pridobili. Kompromis bil je ono mogočno sredstvo, ki je dalo večino Nemcem za daljnih šest let.

Ni čuda tedaj, da se je ta kompromisna politika nemškimi liberalcem samim tako priljubila, da čujemo z Moravskega, da tamošnji liberalni vodja, bivši član Auerspergovega ministerstva hoče delati na to, da bi se naredil mej nemško zmerno liberalno stranko in Coroninijevim klubom kompromis za bodoče volitve v državni zbor in bi se tako v državnem zboru osnovala neka stranka, ki bi se imenovala državna stranka. Chlumecki pa ne namerava kompromisa samo s Coroninijevim klubom, temveč celo z Lienbacherjem in njega tovariši. Na ta način upa celo za novo državno stranko pridobiti nekaj mandatov v planinskih deželah, kjer so dozdej bili vselej voljeni sami konservativci. Če bi pa šlo, naredil bi se s pomočjo Lienbacherja celo modus vivendi z nemškimi konservativci. To so že večkrat poskušali nemški liberalci, pa neso našli zaupanja pri nemških konservativcih. Sedaj pa upajo boljsega uspeha, ko se ta kompromis ne bode ponudil od liberalne stranke naravnost, ampak le po posredovanju Coroninijevega kluba ali srednje stranke.

Podobna agitacija se tudi začneja na Českem. Tam se je od stranke Průžke kazine odločil neki deželni poslanec dr. Schneider, ki je učitelj na kmetijski šoli v Kadnu. Ta se je protivil kazinarjem proti razdelitvi českega kulturnega sveta in zato prišel je pri njih v nemilost. Zdej pa snuje neko srednjo stranko na Českem, ki bi imela, kakor se govori, pred vsem presledovati gospodarske interese.

Herbstovi in Plenerjevi listi še večidel pobijajo te nove ideje Chlumeckega in dr. Schneiderja, ali kdo ve, če se kmalu ne bodo unemali za nje, saj taka sprememba načel bi pri njih ne bila nič novega. Tako je mogoče, da pojdejo vsi zmerni nemški liberalci pod praporom nove državne stranke na volišče. Gotovo to še sicer ni, a lahko se pa zgodi.

Vlada bode pa skoraj gotovo pospeševala to stvar, saj vidimo, da je povsod pripravljena, kjer je moč nemštvo podpirati v obliki zmernosti ali kakega sporazumljenja. Agitacija za novo srednjo ali državno stranko se ne bode omejila samo na Moravsko, Česko in na nemške dežele, temveč raztegnila se bode na vse avstrijske provincije, vsaj bati se je tega. Tudi pri nas bodo nekateri hitro pripravljeni, pomnožiti srednjo stranko, če se bode slišalo, da je vladna, naj bode potem njen voditelj tudi Chlumecki, ali pa kdo drugi.

Tako se prav lahko prigodi, da izide ta stranka dosti močna iz volilnega boja. Kakšne bodo pa posledice tega?

Predno odgovorimo na to vprašanje, obrnimo malo pogled na Moravsko. Tam je vsled kompromisa srednja stranka zadobila veliko silo. Kako pa porablja to moč nasproti Čehom? Povsod skuša kratiti njih pravice, to že vidimo sedaj, da si tudi se je jedva začelo zborovanje deželnega zastopstva. Pri ustanovitvi novih službenih mest se je povsod oziralo le na želje Nemcev, na česke globoko v potrebah dežele utemeljene predloge se še nikdo zmedil ni.

Jedno najvažnejših sredstev za ponemčenje Slovanov po vseh deželah naše države bila je vedno šola. In tudi nova srednja stranka hoče se poslužiti tega sredstva za nadaljevanje ponemčevanja. Dotični odsek sklenil je v Iglavi ustanoviti nemško obrtno šolo, dasiravno za tako šolo tam ni nikake potrebe, ker je večina mestnega prebivalstva, in vsa okolica slovanska. Čehi so bili tedaj opravičeni tu zahtevati popolnem česko obrtno šolo, ali tega neso storili temveč zahtevali so, da bi se na tej šoli poučevalo v obeh jezikih. Pa še tega skromnega predloga Nemci neso hoteli vsprejeti in srednja stranka je pri tem prav dobro pokazala svoje sovraštvo do Slovanov.

— Bog mu daj nebes! — rekel je z vzdihom Godunov, kateremu ni bilo težko izreči svoje sočutje k človeku, katerega je tako cenil gost, — Bog mu daj nebesa, — ponovil je, nalivajoč kupo, — pogostem se ga spominjam.

— Večni mu bodi spomin! — rekel je Koljco, spraznil kupo, povesil glavo in zamislil se.

Dolgo so se še pogovarjali za mizo, a ko se je končalo kosilo, ni Godunov nobenega pustil domov, povabil je vsacega sprva oddahniti se, potem pa pri njem ostati cel dan. Gostija sledila je druga za drugo, beseda je dala besedo, še le pozno zvečer, ko so že ponočni stražniki nekočlikrat kričali obšli ulice, razšli so se gostje, očarani od veselja Borisa Teodoroviča.

Minulo je več kakor tristo let po opisanih dogodkih, in le malo spominov na ta čas je še ostalo v Rusiji. Še se pripoveduje mej narodom o slavi, potrati in grozovitosti groznega carja in pojo pesni o obsojenju na smrt carjeviča, o napadu Tatarjev na Moskvo in o privojevanju Sibirije po Jermaku Timofejeviču, katerega slika, se ve da malo podobna, se še zdaj vidi skoraj v vseh sibirskih kočah; pa

Kakor je znano, je visoka tehniška šola v Brnu jako slabo obiskovana, tako slabo, da je vlada že mislila zaključiti jo. Šolski odsek je bil prisiljen, baviti se s to zadevo, in Čehi so pri tej priliki nasvetovali, da bi se na tej šoli upeljala jezikovna enakopravnost. Nemci so s pomočjo srednje stranke zavrgli ta predlog.

Pri volitvi deželnega odbora je tudi ta stranka pokazala svojo spravljenost. Čehom se je odkazal samo jeden sedež, razen onega v skupini kmetijskih občin, katerega se jim odvzeti ne more. A ko bi ta stranka v sebi čutila le trohico spravljenosti bila bi morala skrbeti, da dobe Čehi jednako ali pa blizu jednako zastopnikov v deželnem odboru, ko so vendar tri četrtine prebivalstva Moravskega slovanske in imajo Čehi v deželnem zboru blizu jednako število poslancev, kakor Nemci. Jednako spravljenost pokazali so v petek pri volitvi funkcionarjev deželne hipotekne banke. Izvolili so ravnateljevega namestnika in štiri upravne svetnike in jednega namestnika izmed nemške stranke, pa samo jednega upravnega svetnika in jednega namestnika izmed Čehov. Mari to ni najboljši dokaz, da tako imenovana zmerana stranka ravno tako sovraži Slovane, kakor liberalci. Le ime je drugo, nazori pa isti.

Nič boljšega pa od nje v državnem zboru nemamo pričakovati, ako se pri prihodnjih volitvah dovolj ukrepi in si zagotovi svoj upliv za celih šest let. Hitro bi se sporazumela še z drugimi bolj ekstremnimi nemškimi elementi.

Začelo bi se novo pritiskanje Slovanov. Taaffe bi zaradi tega najbrž še ne pal, ampak v njegovem ministersvu bi se zgodile razne spremembe, vsi Slovanom prijazni možje bi se s pomočjo državnega zbora odstranili, in nadomestili z nemškimi liberalci, mej drugimi tudi bržkone s Chlumeckim. Kdo bode morda ugovarjal, da bi Taaffe ne hotel takega moža v ministerstvo, ki je vedno delal proti sporazumljenju narodnosti. A nam se pa zdi nerazumljivo, zakaj bi Chlumecky ne našel tam mesta, kjer ga je zavzemal Stremeyer, ki za nas Slovane ni bil nič prijaznejši. Saj vidimo, da Taaffe že sedaj povsod pospešuje nemštvo, zakaj bi se tedaj branil nemških pristašev v ministerstvo. Mari ni bil on celo predsednik meščanskega ministerstva, ki je pri nas Slovincih pa pri Čehih zaradi sovraštva Slovanov še

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XL. Poglavlje.

Poselstvo Jermaka.

(Konec.)

— S to dobroto, — končal je Koljco, — si je Jermak več prisvojil kakor s sabljo. Ko smo si prisvojili kako mesto ali trdnjavo, takoj se je začel z vsemi prijazniti in še obdaroval jih je. Ko smo ujeli Mametkula, ni vedel, kako bi ga častil, slekel je svoj kožuh in oblekel ga carjeviču. Razširila se je vest po vsem kraju, da pod njegovo oblastjo ni hudo, razni manjši knezi so kar sami prišli k njemu in prinesli davek. Veselo je bilo naše življenje v Sibiriji, — nadaljeval je ataman, — samo to mi je bilo žal, da ni bilo z nami kneza Nikite Romanoviča Serebrjanega; tudi njemu bi bilo dopalo in nam vsem bi bilo prijetnejše. Ti, kakor se vidi, Boris Teodorovič, bil si prijatelj z njim. Dovolj mi tedaj piti na njegov spomin!

v teh pripovedkah, pravljicah in pesnih meša se resnica z izmišljijo, dajó nam nenatančne obrise o teh dogodkih, kažejo jih nam kakor v megli in dovoljujejo domišljiji ustvarjati po svoji volji nejasne podobe.

Točneje govoré o vnani strani tega vladanja nekatera še ohranjena zidanja, kakor cerkev svetega Vasilija Blaženega, katere pisane kuplje in uzorni zvoniki morejo dati nam pojem o prečudnej zgradbi Ivanovega dvorca v Aleksandrovskeji slobodi, ali cerkev Trifuna Naprudnega, mej Butirsko in Krestovsko pregrado, katero je sezidal sokolar Trifon vsled dane obljube, kjer se še dozdej vidi slika tega svetnika na belem konji, s sokolom na roko-vici *)

Sloboda je ostala v pozabljenju po odhodu carja Ivana Vasiljeviča iz nje, kakor mračni spomenik njegove gnevne pobožnosti, in oživela se je še samo jedenkrat, pa le za kratek čas. V težavnih letih

*) S tega časa, kar je to pisano, je cerkev Trifona Naprudnega tako predelana, da je ni moč spoznati. Zunaj je mnogo pridelanega, znotraj je pa preslikana po novem okusu. In vse to iz prostovoljnih darov, kakor se pripoveduje.

vedno v žalostnem spominu? Pri takih razmerah bi bilo za nas Slovane še morda bolje, da bi prišel Chlumecky sam na krmilo, tedaj bi vsi morali postaviti se v bran za narodne pravice, ko bi pa ostal sedanjí položaj, bi se pa mnogi skrivali za Taaffejev hrbet in za njegovo obljubo, da hoče doseči sporazumljenje narodov.

Da se pa kaj tacega ne prigodi, treba je nam avstrijskim Slovanom velike pozornosti pri bodočih volitvah in voliti moramo samo odločne narodne može, ter se ne smemo dati motiti z nikakimi obljubami in kompromisi. Vedno imejmo pred očmi narodni pregovor: „Prepozno je zvoniti, ko je toča že pobila“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. julija.

V petek bila je v **moravskem** deželnem zboru volitev funkcionarjev moravske deželne hipotekne banke. Izvoljeni so bili: ravnatelj namestnikom dr. Hueber; upravnimi svetniki: baron d' Elbert, grof Serenyi, Viljem pl. Teuber, dr. Tuček in Friderik Wannich; namestniki: dr. pl. Wieser, in P. Wurm.

Kakor „Gazeta Narodowa“ javlja, sta se **galicijski** deželni namestnik in deželni maršal sporazumela, da se skliče deželni zbor v 2. dan septembra.

V soboto so bile volitve veleposestva za **šlezjski** deželni zbor. Izvoljeni so sami nemški liberalci kakor vselej do sedaj. Izmed 30 voljenih članov šlezjskega deželnega zbora bode jih 27 nemško-liberalnih, trije pa Poljaki, ki so voljeni v kmetijskih občinah.

V petek je bila v **tirolskem** deželnem zboru jako burna seja. Na dnevnem redu je bilo poročilo o dolgovih občin, zlasti italijanskega dela dežele. Slišale so se res žalostne reči. Skoraj nobena občina ni brez dolga. Samo v italijanskih Tirolih je nad 5 milijonov občinskega dolga, od katerega se mora po 5 do 6% obresti plačevati. Brez dovoljenja deželnega odbora se je naredilo skoro tri milijone tega dolga. Pa tudi v nemških delih dežele so občine zadolžene, pa vendar ne tako. Da se temu odpora stavi, je večina sledeči predlog: „Deželnemu odboru se naroča, da strogo nadzoruje občine po dolgovih občinskega reda in deželnega zakona z dne 18. januarja 1882.“ Manjšina je pa porabila to priliko, da je spravila znano vprašanje odelitvi dežele v razgovor. Stavila je namreč sledeči predlog: „Deželni zbor naj prizna potrebo posebnega zastopstva za italijanski del dežele, da se doseže omenjeni smoter, ter temu zastopstvu naj se izroči nadzorovanje občin tega dela dežele.“ Ta predlog sta izvršno zagovarjala Canella in Gordi. Kazala sta na slabo ekonomično stanje tega dela dežele, in na potrebo hitre odprave, katere pa ne more dati deželni odbor, ki ima dovolj dela z nemškimi občinami. Baron Prato predlaga, da bi deželni odbor prihodnjemu deželnemu zboru staval svoje predloge o osnovi posebnega zastopstva za ta del dežele Bossi-Fedrighetti mu je pa ugovarjal, da ta stvar še ni dozorela za razgovor, in se skliceval, da je zakon o okrajnih zastopstvih že davno sankcioniran, pa se še vendar ni izvel. Potem sta se dr. Gilli in Bertolini zagovarjala predlog manjšine z izredno spretnostjo. Poročevalec večine Kathrein ni proti predlogu manjšine vedel drugega navesti, kakor, da se tudi nekatere nemške občine zadolžene. Pri glasovanju bil je vsprejet predlog večine, druga dva predloga sta pa pala. S tem so Nemci pokopali zopet opravičene zahteve svojih sodeželanov italijanske narodnosti, in zopet pokazali, da Nemec ne more biti pravičen

samozvancev je mladi vojskovodja, knez Mihael Vasiljevič Skopin-Suški v zvezi s švedskim generalom Deligardi, zbral v njenih močnih zidovih svoje vojne sile in od tod prisilil poljskega vojskovodjo Sapeho opustiti dolgotrajno oblegovanje Trojiško-Sergijevskega samostana.

Pozneje je, kakor govori sporočilo, neko hudo zimo, januarja meseca, v strah prebivalcev, zbral se nad Aleksandrovske slobode, ravno nad dvorcem, črn oblak, in iz njega je udarila strela in zažgala grad ter vsa sloboda se je spremenila v pepel. Od razkošnega potratnega življenja, moritev in bogokletne pobožnosti ni ostalo sledu...

Bog pomagaj izgladiti nam iz sre poslednje sledove tega strašnega časa, katerega upliv je še dolgo potem, kakor podedljiva bolezen, prehajal v naše življenje od rodu do rodu. Odpustimo grešne madeže carju Ivanu, kajti on ni sam odgovoren za svoje vladanje! kajti on ni sam izmislil in uvel samovoljnosti, muk, moritev in obrekovanja, ki je bilo prišlo v dolžnost in navado. Te strašne pojave so pripravili prejšnji časi, in dežela se je bila tako globoko pogreznila, da jih je mogla gledati brez nevolje, sama si je namreč ustvarila in odgojila Ivana,

proti drugim narodnostim, naj bo že katere koli politične barve.

Budget za 1884, katerega je sklenil **hrvatski** sabor v poslednjem zasedanju je zadobil najvišjo sankcijo. Akademični senat strogo preiskuje, kateri dijaki so se udeležili znanega shoda, in kdo je postavil oklic na hrvatski narod. Vsi dijaki priznavajo, da so se udeležili shoda, a nikdo neče povedati pisatelja omenjenega oklica. V tem shodu se je neki tudi bil sklenil podoben oklic na dalmatinsko mladino, v katerem jo kličejo, da pride v Zagreb, da bodo vkupé delovali za osvobodjenje domovine.

Vnanje države.

Mej Nemčijo in Rusijo se je že neki doseglo sporazumljenje zaradi vzajemnega postopanja proti **anarhistom**. Zdaj se bosti pa ti dve državi skušali dogovoriti z drugimi državami, da se sklene nekaka mejnarodna pogodba o zatiranju anarhizma.

Tudi v **Nemčiji** bode gospodarstveno vprašanje pri bodočih volitvah igralo važno rolo. V Berlinu se je ustanovilo posebno društvo za varstvo gospodarstvenih interesov trgovine in obrti, ki bode delalo na to, da se bodo v državni zbor volili možje, ki se bodo manj bavili s strankarsko, bolj pa z gospodarsko politiko.

Kakor je Gladstone v angleške spodnje zbornice objavil, bode druga seja **egiptovske konference** jutri. V tej seji pride v razgovor ugovarjanje francoskih finančnih veščakov proti angleškemu predlogom. Francijo bode neki pri tem podpirala Nemčija.

Dopisi.

Iz Barkovelj 18. julija. [Izv. dop.] Da se je slavnost blagoslovljenja zastave bralnega in podporna društva v Gorici prelozila, daje tukaj povod mnogim govoricam. Nekateri celo trdijo, da se vlada na Primorskem „napredujočega“ slovanskega življa boji. In nekateri Italijani (tudi konservativni) se že bojé, da v kratkem utonejo v valovih „slovanskega morja“. Nekateri gospodje celo mislijo, da je vlada kar naravnost celo slavnost prepovedala. O tem sem slišal tudi govoriti nekega gospoda, koji ima posebnost na Tržaški borzi mnogo opraviti. Rekel je, da se vlada Slovanov boji. (Perche il partito slavo è forte.) Ako se pa vlada v resnici na Primorskem „napredujočega“ slovanskega življa boji, pogleda naj na tamošnjo statistiko zadnjih let, iz katere se lahko slepe prepriča, katera narodnost na Primorskem napreduje. Mnogi trdé (kar je tudi verjetno), da so Goriški vladni organi hoteli omenjeno slavnost skrajšati le zaradi izleta Tržaškega delavskega podpornega društva. In ravno temu so se tudi Goriški lahontiči največ protivili, in to posebno zaradi tega, ker so zvedeli, da se imenovanega izleta udeleži čez 500 ljudij. Trst je kot italijansko mesto razupit in kaj si bi mislili po tem takem italijanski irredentovci, če bi zvedeli, da se iz tega mesta do 500 Slovencev le jednega izleta udeleži. Slovenska društva so že mnogokrat napravila veselice in izlete, mislim pa, da do sedaj ni še na nobeni veselici in niti na taboru nered navstal, še menj pa demonstracija. Pri italijanskih društvih pa je to mnogo krat opazovati. Tako n. pr. omenim le velikega izleta, kojega je v Barkovlje priredilo Tržaško italijansko telovadno društvo. Pred leti namreč napravilo je imenovano društvo izlet v Barkovlje po noči, z lastno društveno godbo in lampijoni. In čeravno je to društvo priredilo izlet v čisto slovenski kraj, t. j. v Barkovlje, ni policija delala nikake zapreke

ravno tako kakor so klečeplazni Rimljani sami vzgijili svoje Tiberije, Nerone in Kaligule.

Osebi kakor Vasilij Blaženi, knez Repnin, Morozov ali Serebrjani so se pogostem prikazovale na breztolažnem nebu naše ruske noči, kakor najsvetlejšje zvezde, pa so bile preslabe razgnati njeno temo, ker so sejale posamič, in ne vkupé ter jih ni podpiralo mnenje občinstva. Odpustimo pregrešne madeže Ivanu Vasiljeviču, in spominjajmo se teh, ki so odvisni od njega, ostali stanovitni v dobrem, kajti težko je, obvarovati se pada ob takem času, kadar se vsi pojmi preobračajo, ko se podlost imenuje krepost, klečeplazstvo postane zakon, a čast in človeška dostojnost se pa smatrati za prelomljenje dolžnostij! V miru počivajte, poštenjaki! Dajajoč tedanjemu času svoj davek, videli ste v Groznem pojav Božje jeze in vse ste prenašali potrpežljivo; pa vedno ste hodili po ravnem potu, ne boječ se niti muk, niti smrti, in vaše življenje ni minulo zastonj, kajti nič na svetu se ne izgubi, vsako delo, vsaka beseda, vsaka misel, zraste kakor drevo; mnogo dobrega in hudega, ki se kot nerazjasljiv pojav nahaja zdaj v ruskem življenju, skriva svoje korenine v globokih in temnih nedrih preteklega.

temu izletu. Izleta onega društva ni pa „spremljala“ policija ali pa žandarji, kakor je to n. pr. pri naših „Sokolcih“ navada. In še več! Godba omenjenega društva svirala je oni večer nekako „čudne marše“. Imenovani telovadci priredili so omenjeni izlet ob jednom po suhem in po morji. Ko so pa (že proti jutru) na svojih čolnicah iz Barkovelj odhajali, prižigali so „trikolorne“ bengalične ognje in mej njimi čuli so se klici: „Evviva l' Italia!“, „Ab... a per Austria!“. Omeniti moram, da sta bila pri onem izletu dva „pilota“ navzoča, pri onih izdajskih klicih se pa niti ganila nista. — Ker pa sedaj ravno o izletih govorim, omeniti moram dogodka, koji je vse Barkovlje razkačil. V zadnjem mojem dopisu omenjeni „Canottieri“ priredili so 9. t. m. izlet v prijazno Barkovlje. Ko so se pa „neodrešenci“ tam poštene kapljice napili, pripravili so se na povratek. Komaj so pa odpluli iz Barkovljanske luke, čulo se je iz neke krčme tik morja močno žvižganje. Domače ljudstvo o tem tako pravi: V omenjeni krčmi nahajal se je očem Oberdanka (mož prav dobro slovensko govori in celo Oberdank sam je slovensko govoril). Ko je mož videl, da „Canottieri“ iz Barkovelj odhajajo, začel je na vso moč žvižgati, in to zato, ker je mož (kot dober Avstrijec) na „Canottiere“ jezer, pri kojih se nahaja i njegov pravi sin, t. j. Oberdankov polubrat. Ko so „Canottieri“ čuli žvižganje, vrnili so se zopet v Barkovljansko luko. Ker je že pozno bilo, bilo je v luki le kacic 5 do 6 Barkovljanov. „Canottieri“ so mislili, da so jim imenovani Barkovljani žvižgali ter so jeli proti njim zabavljati in pretiti. Neki italijanski debeluh je celo s pestjo necega našega mladeniča udaril. Barkovljani so po konci skočili ter par Italijanov „oplazili“. Na to pa je pričel neki ribič na škaf tolči (navadno klicanje ribičev). Ribiči so takrat vsi spali v svojih čolnih. Na navadno klicanje prišli so vkup, in „Canottierjem“ bi se slaba godila, da se neso zvišaje izmislili. Jeli so namreč kričati: „Fuora revolver! Salvovita!“ Barkovljani, misleč, da imajo Italijani v resnici orožje, umaknili so se, in potem so „Canottieri“ mej silnim krikom našega ljudstva zopet odšli. Odhajajočim „Canottierom“ so Barkovljani očitno pretili, da jim bodo že plačali, in gotovo je, da se bodo zgrabili, kadar pridejo kje vkupé. Onih lahontičev pa od tistega časa ne mika več v Barkovlje, bi jim tudi ne bilo svetovati.

D. M. Obalovič.

S Krasa 20. julija. [Izv. dop.] (Zopet dva učiteljska grobova!) Mlajši učitelji, ki so studovali na učiteljski v Kopru, gotovo se še dobro spominajo veselih, telesno in duševno nadarjenih dveh učiteljsčnikov: Leopolda Žorža in Ivana Valentinčiča.

Prvi je slednji čas učiteljeval na c. kr. rudniške šoli v Idriji, a drugi v Batah na Goriškem. Žal, da nam je poročati, da obeh teh dveh priljubljenih nam tovarišev ni več; pokrila je oba bladna gomila, in sicer prvega 30 let, drugega jedva 24 let starega!...

Leopold Žorž se je rodil v Idriji na Kranjskem kot jedini sin premožnih starišev. Očeta je bil izgubil rano, zato je skrbela mati mu udova skrbno za njegovo odgojo. Dognavši pet gimnazijalnih razredov, posvetiti se je hotel učiteljstvu ter je obiskoval učiteljske v Gorici in v Kopru. Že na učiteljski nam je bil priljubljen in drag tovariš. Bil je blag človek, vesel družbenik in dober narodnjak; pel je zmirom rad in imel je lepo spretnost v tej stroki. Dopršivši l. 1877. učiteljske, v Kopru služboval je najprej v Merniku na Goriškem. Pozneje se mu je izpolnila iskrena želja, da je prišel v rojstni mu kraj za učitelja, kjer se mu je pri materi kaj dobro godilo. Od vlandskega leta je bil udovec, oče dvema otrokoma. V nedeljo 22. m. m. obide ga slabost, leže v posteljo ter pošlje po zdravnika. A vse nič ni pomagalo, začne mu čedalje slabše bivati, izgubi zavednost in že 26. m. m. izdihnil je ubogi mladi mož, ostavivši dvoje otrok in neizrečeno potrto mater, žalujočo za jedinim sinom!...

Ivan Valentinčič porojen je bil v Kanalu na Goriškem. Dopršivši 1879. l. učiteljske v Kopru, služboval je v Batah pri Kanalu, kjer je bil neizrečeno priljubljen. Bil je izboren narodnjak, goreč za vse lepo in blago ter jako več milega mu slovenskega materinega jezika. Vrh tega je bil jako unet za lepo cerkveno glasbo, katero je pospeševal po svojih močeh. V dan 13. t. m. izdihnil je blago svojo dušo kot žrtva hudega mačuha ali legarja. Vsa vas Batska žaluje za uzornim svojim učiteljem, trdeč, da „tacega ne bomo več imeli!“

Tudi meni in vsem, ki smo prijatelji b'li s prominovšima, mlo je za njima; a vse nas teži izrek Meneandrov, da: „kogar bogovi milujejo, umrje mlad.“

S tem bodi postavljen majhen spominek rajnima tovarišema. Lehka jima zemljica!

Domače stvari.

† Alojzij Lenček.

Zopet nam je nemila smrt pokosila jednega tistih mož, ki so si za probujenje našega naroda, za njegov razvoj in napredek stekli nevenljive zasluge. Včeraj zvečer ob 1/28. uri umrl je na Blanci pri Sevnici gosp. Alojzij Lenček, 57 let star. Pokojnik bil je ves čas svojega življenja iskren domoljub, ki je vsako narodno podjetje podpiral z besedo in dejanjem in z izlatnimi gmotnimi žrtvami. Tudi našemu listu bil je ustanovnik in žrtvoval v ta namen precejšnjo vsoto. V svoji občini županoval je mnogo let in pridobil si vsestransko spoštovanje in ljubezen. Ko je uvidel, da Blanca potrebuje svoje ljudske šole, a da je občinsko premoženje razmerno nečisto, sezidal je novo šolsko poslopje in izročil je šolske občini s tem pogojem, da se mu povrne v večletnih obrokih samo izdani kapital, a niti krajcarja obrestij. S svojim moškim, vseskozi poštenim in nesebičnim delovanjem pridobil si je pokojnik zaupanje vseh krogov, narod izvolil ga je svojim zastopnikom in bil je dlje časa v državnem in deželnem zboru, za njegove velike zasluge v javnem življenju pa je bil odlikovan z zlatim križcem za zasluge. Vsacega narodnega zavoda bil je član, mej ustanovniki Sevnške Čitalnice in tabora v Sevnici, okrajni zastop imel je v pokojnem Lenčku svojega neumornega uda in Lenčkova gostoljubna hiša, da si skoro na samem stoječa, bila je vsekdar pravo središče za vso okolico. Na Blanci bil je marsikak važen političen shod in dogovor in blagodejno je uplvalo na vsacega, kdor je par ur preživel v krogu te izredno rodoljubne občitelji, kjer je vladal in tudi zdaj vlada pravi narodni duh. Ugodna zavest, da je pokojnik vzgojil nam nenavadno izborne narodnjake, da njegove ideje, njegovi nazori žive v njegovih gg. sinovih, naših prvoboriteljih, ki že delujejo v javnem življenju in to s posebnim vspehom, ta zavest poblaži nekoliko grenkobo, prouzročeno pri tužnej vesti njegove prerane smrti. Slava A. Lenčkovemu spominu! Lahka mu zemljica!

— (Na Dunajskem vseučilišču) bila sta 12. t. m. gg. Eduard Volčič, c. k. avskultant v Črnomlju, in Peter Laharnar, slednji doma iz Goriškega, promovirana doktoroma prava; ker gospod E. Volčič ni bil navzoč, namestoval ga je pri promociji g. dr. Fran Firbas. 18. t. m. pa je na istem vseučilišču g. Karol Štrekelj doktorom filozofije bil promoviran.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera bode v torek 22. dan julija 1874 leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Finančnega odseka poročilo a) o prošnji društva Ljubljanskih prostovoljnih gasilcev za nakup 300 metrov normalnih cevij na mestne stroške; b) o mestnega računarstva nasvetu, naj se odpišejo zaostala povračila predjemov znašajoča 100 gld. 96 kr.; c) o gospodu Karolu Sirniku ponudbi gledé mestne hiše šte. 19. „Pred Prulami“; d) o izidu škontriranja vseh blagajnic in fondov, s katerimi upravlja mestna občina Ljubljanska, izvršenega v 4. dan t. m.; III. Stavbinskega odseka poročilo o gospodov bratov Kozlerjev prošnji za promeno pogojev za devajočih dovajanje vode iz njihovega pivovaru v Šiški. IV. Personalnega in pravnega odseka poročilo o volitvi novega odbora društvu Ljublj. prostovoljnih gasilcev. V. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalna predloga: a) naj sl. mestni odbor sklene reorganizacijo magistratnih uradov; b) naj se ponovi prošnja do c. kr. priv. južni železnici vodstva zavoljo uvedanja tour- in retour- listkov.

— (Birma.) Kakor nalašč malim birmancem in botrom na ljubo navstalo je včeraj po jutranjem dežji prav hladno vreme, da neso trpeli hude vročine. V stolni cerkvi je bilo vse natlačeno ljudstva,

katero bi bilo bolje ravnalo, ko bi bilo po velikem cerkvenem opravilu cerkev zapustilo in birmancem in botrom prostor naredilo, kakor pa gnečo delalo. Da je nekaterim maašim in slabejim otrokom slabo prihajalo, je le presilno občinstvo krivo. Neko deklico je napala slabost da se je zgrudila na tla in so jo morali odnesti iz cerkve. Pa revici sv. birma ni odšla, ker je popoldne taisto lahko vsprejela brez gneče in vročine. Delila se je sv. birma, kakor je že znano, po Tržaškem škofu dr. Glavini, dopoldne in tudi popoldne ob treh mnogoštevilnim otrokom. Kar nas je posebno pri tej redkej svečanosti, kateri je tako velicega pomena za vsacega otroka in donaša birmancem toliko veselja, posebno iznenadilo, so bile naše slovenske botre v pečah. V tolikem številu, kakor včeraj, sosebno popoldne, jih že zdavna nismo videli v pečah vezati otrokom svete birme. To nas tem bolj veseli, ker so pokazale visokemu gospodu vladiki, kateri v svojih domačih pokrajinah nema prilike videti tako krasne noše, da pri nas, biva slovenski narod, ki se ne boji razun sv. vere tudi svoje narodne zavednosti javno pokazati. Peča je res tako lepa, da se tudi mestne gospe in gospice ne bi smele sramovati nositi. Toraj narodnjakinje le mnogobrojno pridite k vsakej javnej svečanosti v pečah in postavite se rekoč: me smo me!

— („Osječko tamburaško društvo“) priredi danes zvečer ob 8. uri v čitalnični restavraciji večerno zabavo s prav zanimljivim programom. Vse točke, ki se bodo svirale, uglasbil je za tamburico g. Sladaček, učitelj temu društvu.

— (Shod krojaške zadruge mojstrov) bil je včeraj ob 10 uri dopoldne na rotovži. Udeležba je bila jako slaba, od 42 mojstrov udeležilo se je njih zborovanja 16. Posvetovala in sklenila se pravila za zadruge, katera je odbor samo v nemškem jeziku predložil. Kako nepotrebno je tujščino po vsej sili urivati v zadruge, pokazal je poročevalec g. Benda sam, ki je nemške pravila tako nepravilno čital, da je navstal večkrat splošni smeh.

— (Iz Zagreba) se nam piše 20. t. m.: Neznana vročina, ki nas je nadlegovala nekaj dnij s 38 stopinjami po Celziji, je naglo prešla; sinoč namreč po 9. uri se je vzdignil hud vihar, potem je navstalo bliskanje in sveti Elija se je oglasil, pa dež je začel padati. — Ob 1. uri 7 minut po polnoči smo imeli potres tako jak, da so čaše zvenketale in silen podzemski šum se je čul. Danes dežuje in ni več vročine. — Petra pl. Maljavca, saborskega zastopnika in umirovljenega velikega župana Požeškega je udaril kap na parobrodu mej potom, ko se je vozil iz Zagreba domov; ostal je na mestu mrtev.

— (Odbor „Narodne šole“) je razposlal sledečo okrožnico: Dolgo časa je že, kar je sprožil odbor „Narodne šole“ misel, s pomočjo trudoljubivih in delavnih gg. učiteljev po naši slovenski domovini uresničiti 4. točko III. §. njegovih pravil, ki slove: „Društvo daje nagrade učiteljem za dobre spise slovenskemu ljudskemu šolstvu namenjene in pospešuje sploh po svojih močeh vse, kar je na prid slovenskemu ljudskemu šolstvu.“ Gotovo je vsak gg. sotrudnikov na šolskem polji popolnemu uverjen, kako potrebne so slovenske knjižnice namenjene našej šolske mladini v pouk in kratek čas; slehernemu je tudi znano, kolikera bi bila ta korist ne le šolske deci, temveč tudi šoli odrasle mladeži. Potrebo, da ustanovimo slovensko knjižnico, o kateri bomo ponosno rekli, da je naše delo, da naj bode last naroda, potrebo to čutimo z vsakim dnevom bolj in bolj. Pričajo nam to šolske in farne knjižnice; knjiga tu izposojena roma iz rok v roke. Ker torej naša mladina kakor tudi odrasli s tolikim veseljem čitajo knjige, čestokrat tudi take, ki visoko presegajo mejo njihove naobraženosti, gotovo trud ne bode zaman, ako združeni segnemo po delu, katero se nam tu ponuja in katerega imamo obilo. „Narodna šola“ za sedaj še ni v močeh, pisateljem dajati nagrade; a če se jej posreči po izdavi prve knjižice, kar ravno po uspehih tega oklica namerava, osiguriti si toliko denarnih sredstev, da bode brez težkobe mogla nadaljevati to svoje podjetje, gotovo bode rada svojo obljubo spoštovala. Z le-tim oklicem vabi toraj odbor društva „Narodna šola“ gg. slovenske učitelje, da se poprimejo dela in vsak po svojih močeh pripomore, da se izvrši namen! Za knjižnico bodo ugajali najbolj spisi naravoslovni, zemljepisni, zgodovinski, posebno iz domače povestnice, sploh spisi, ki bi dopolnjevali in nadaljevali naša šolska berila. (Take stvarine je dovolj najti v učnem črteži od 19. marca 1879, kjer

naj bi si jo vsak gg. sotrudnikov poljubno odbral; Da si pa odbor „Narodne šole“ zagotovi potrebno število spisov, ki naj bi se potem priobčili v I. zvezku, obrača se do onih gospodov tovarišev, ki hoté sodelovati, da mu objavijo svoje mnenje in eventuelno tudi sporočé, o čem bi hoteli pisati. Treba namreč takoj s početka pregledati stvarino in obseg. Res da je prošnja velika, s katero je stopil ta pot odbor „Narodne šole“ pred slovensko učiteljstvo; a storil je to dobro vedoč, da mu učitelji slovenski gotovo prihité na pomoč, vsaj gre s prva samo za jedno pisano polo zanimive poučne stvarine, ki jo vsak učitelj tekom jednega leta, a tudi prej brez velike žrtve prav lahko zmaga. Podajmo si torej roke in moževsko se združimo k blagotvornemu podjetju. Kakor drugi narodi, požurimo se i mi, vzgojevati in poučevati nam izročeno mladino naši domovini v korist, narodu pa v čast in slavo!

Zrn do zrna pogača!

V Ljubljani, meseca julija 1884.

Za odbor „Narodne šole“:

Stegnar,
načelnik.

H. Podkrajšek,
odbornik.

— (Književnost.) „Slavonie Literature“. By W. R. Morfill, M. A. London: „Society for promoting christian knowledge, 1883.“ Tako imenuje se angleška knjiga o stari slovanski književnosti, kjer se tudi nahaja poglavje v našem slavenskem jeziku, o starih slovenskih pisateljih in rojakih ter o slovstvenih spomenikih. Spisal jo je W. R. Morfill v Oxfordu, član „Matice Slovenske“ in anglešk jezikoslovec, ki pozna vse slovanske jezike in literature. O tej knjigi in njeni vsebini piše gosp. And. Jurtela v letošnjega „Kresa“ 6. snopiči; on je tudi z lanskega svojega popotovanja po Angleškem pisatelju osoben znanec in ve povedati, da ima gosp. W. R. Morfill že dokaj gradiva pripravljenega tudi za novejšo zgodovino slovstva slovanskega, sedaj raztresenega po angleških časopisih.

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Ratečah. Prošnje do 4. avgusta t. l. na predsedstvo c. kr. okrožne sodnje v Radolfnem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sevnica 21. julija. Danes umrl znani rodoljub Alojzij Lenček na Blanci, bivši deželni in državni poslanec, za narodne pravice prvoboritelj tega kraja.

Sevnica 21. julija. Volilni shod na Planini vršil se v najlepšem redu. Od obilo zbranih volilcev Jerman soglasno kandidatom postavljen.

Žužemberk 21. julija. Ljubljanskemu Sokolu doni naj tisočera slava. Sramotni napad Šukljeja vse jako razburil. Proč z! Pereat Šuklje! Žužemski narodnjaki.

Pariz 20. julija. V Arlesu 4, v Sisterronu 2, v Nimesu jedna osoba za kolero umrla; tudi v Parizu trije slučaji „Cholere nostras“, izmej teh dva s smrtnim izidom.

Rim 20. julija. Papež poslal Marseilleškemu škofu 20.000 frankov, da je razdeli mej uboge v Marsellu in Toulonu.

London 20. julija. Na angleškem parobrodu „Saint Dunstan“ ploveče iz Marseille-a v Liverpool, sta dva za kolero umrla. Parobrod je v reki Mersey v quarantaini.

Toulon 21. julija. Včeraj čez dan tukaj 15, v Marseille-u 25 za kolero mrtvih. Hladnejše vreme daje nado, da se obrne na bolje. Kakor poroča „Soir“, sta bila včeraj v Parizu dva nova slučajja sporadične kolere.

Novi York 21. julija. Posebni vlak na železničnej progi Connoton-Valley skočil je v soboto zvečer pri Cantonu (Ohio) iz tira ter zvalil se po železničnem nasipu v tri črevlje globoko vodo. 25 osob ranjenih, 12 se jih pogreša in misli se, da so poginili.

Razne vesti.

* (Pomoč zoper solnčarico.) V soboto smo v našem listu prosili pomoči zoper prehudo vročino. Tako storil je tudi Dunajski mestni zdravstveni svet (fizikat) in staval nujni predlog, naj magistrat precej ustavi vsako delo pri najhujši vročini opoldne zlasti pri zidarjih in pri takih delavcih, kateri se ne morejo ubraniti solnčnim žarkom. In sicer od 12 do 4 ure popoldne. Delo se lahko nadaljuje zvečer do 9 ure. To je modro in pametno. Kakor kaže današnje lepo toplo vreme, nam trka gorkota in vročina zopet na duri in ta teden bo res treba

tudi pri nas v Ljubljani, če bo toplomer dosegel zopet 36 stopinj R, kaj tacegu ukreniti.

(Solze.) Nedavno je navstal neznan do-
mač preprič mejo mlado gospo in soprogom profesor-
jem. Ker gospa moža ne more z jezikom premagati,
ga skuša s solzami potolažiti. A ni posebno veliko
dosegla z jokanjem. „Nehaj jokati že jedenkrat; saj
solze neso za prav nobeno rabo. Jaz sem jih ke-
mično preiskoval. Obstoje iz domišljije, fosfornoki-
slega apnenca in malo sodaklorida; največ v solzah
je pa nepotrebne in nekoristne vode.“

Oklic odbora za gledališki vlak v zlato Prago.

Dogovorivši se z ravnateljstvi železnic, odločil se je odbor za gledališki vlak za progo po Gorenjskem, Koroškem in Gorenjem Štajerskem čez Amstetten-Dunaj-Brno v Prago. Ta poseben vlak krene iz Ljubljane okoli 25. avgusta t. l. in v tem vlaku se bodo vozili vsi udeleženci skupaj. Omenjeno železnično črto je odbor zato izbral, ker se bode gotovo mnogo udeležencev na povratku rado ustavilo na Dunaji. Iz Prage nazaj ne pojde poseben vlak, ampak vsakdo se lahko vozi sam z vsakim vlakom v teku 14 dni, kajti za toliko časa veljajo železniški listi.

Cena za II. razred je do Prage in nazaj **29 gld. 30 kr.**, za III. razred pa **19 gld. 60 kr.** Denar in sicer ves znesek za osebo naj se pošilja odboru v Ljubljano do **10. avgusta t. l.** Konečno še opozarjamo, da bomo program vožnje in slavnostnih dni v Pragi skoro naznanili in na željo razpošiljali.

V Ljubljani, 19. julija 1884.

Za odbor:

Ivan Murnik, Anton Trstenjak,
predsednik. tajnik.

Javne dražbe.

22. julija: 3. eks. držb. pos. Martina Srebotnika iz Pred-Jame, 1400 gld., v Postojni. 1. eks. držb. pos. Mihe Šusla iz Neverk, 1050 gld., v Postojni. 1. eks. držb. pos. Franca Žorža z Slapa, 110 gld., v Vipavi. 2. eks. držb. pos. Janeza Nussdorferja z Slapa, 1887 gld., v Vipavi.

23. julija: 1. eks. držb. pos. Janeza Sotlarja s Klanca, 200 gld., v Litiji. 1. eks. držb. pos. Janeza Pivca iz Voljavij, 1553 gld., v Litiji. 1. eks. držb. pos. Martina Stembova iz Skrilj, 2626 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Luke Beveca iz Osredka, 5062 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Janeza Štruklja iz Št. Vida, 960 gld., v Ljubljani.

25. julija: 3. eks. držb. pos. Antonije Hafner iz Harije, 986 gld., 20 kr. v Ilirski Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Skoka iz Zgornjega Zemona, 1620 gld., v Bistrici. 1. eks. držb. pos. Gašperja Kraševica z Vrhovne, 1240, v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Primoža Iskre z Bleda, v Rad. v. l. 1. eks. držb. pos. Antona Valentiča iz Smerčaja, 1609 gld., v Bistrici. 3. eks. držb. pos. Marko Vivode iz Bojanske vasi, v Metliki. 3. eks. držb. pos. Martina Cesarja iz Krašenskega vrha, v Metliki. 3. eks. držb. pos. Janeza Žlogarja iz Krašnega vrha, v Metliki.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
19. julija	7. zjutraj	736.21 mm.	+21.0°C	sl. vzh.	jas.	30.00 mm.
	2. pop.	732.10 mm.	+30.1°C	sl. vzh.	jas.	dežja.
	9. zvečer	731.29 mm.	+23.6°C	sl. jz.	jas.	
20. julija	7. zjutraj	733.35 mm.	+15.4°C	sl. vzh.	dež.	22.20 mm.
	2. pop.	734.28 mm.	+15.0°C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.52 mm.	+14.4°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +25.9° in +14.9°, za 5.5° nad in 4.5° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	53
Jčmen	4	39
Oves,	3	25
Ajda,	5	85
Proso,	6	34
Koruza,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	3	—
Maslo, kilogram	93	—
Mast,	78	—
Speh frišen	60	—
„povojen,	72	—
Surovo maslo,	85	—
Jajca, jedno	2	—
Mleko, liter	8	—
Goveje meso, kilogram	64	—
Telečje	50	—
Svinjsko	70	—
Kostrunovo	40	—
Kokoš	40	—
Golob	18	—
Seno, 100 kilogramov	1	78
Slama,	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	7	20
„ mehka,	4	50

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 21. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	60
Srebrna renta	81	55
Zlata renta	103	30
5% marcna renta	95	85
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	301	50
London	121	80
Srebro	—	—
Napoli	—	67 1/2
C. kr. cekini	—	77
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	30
Ogrska zlata renta 6%	122	10
„ „ „ 4%	91	35
„ „ papirna renta 5%	88	45
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	35
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	215
		25

Bogu vsega mogočemu zazdelo se je našega iskreno ljubljega očeta, oziroma brata in tasta, gospoda

ALOJZIJA LENČKA,

posestnika na Blanci, lastnika zlatega zaslužnega križca s krono itd.,

danes v dan 20. julija zvečer ob polu 8. uri po dolgih in težkih mukah, prejemšega sv. zakramente za umirajočega, v dobi 57 let poklicati na oni boljši svet.

Truplo druzega umrlega bode v torek v dan 22. t. m. ob polu štirih popoldne blagoslovljeno in prepeljano na mirodvor v Rihenburg.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v sredo 23. t. m. zjutraj v farnej cerkvi v Rihenburgu.

Na Blanci, v dan 20. julija 1884.

Alojzij, Fran in Niko Lenček, sinovi. — Marija Perdan, poroj. Lenček, Otilija Lenček, hčeri. — Jurij Lenček, brat. — Marija Hoffmann, poroj. Lenček, sestra. — Ivan Perdan, zet. (455)

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočustva ob smrti moje predrage soproge

PAVLINE ŽELEZNIKAR,

za poklonjene prekrasne vence, za mnogobrojno udeležitev pri pogrebem sprevodu in za gg. pevcev izbornu petje na pokopališču izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 21. julija 1884.

Ivan Železnikar.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

Parnik „Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (444—8)

Tuči:
dne 20. julija.
Evropa: Verhine z Dunaja. — Dr. Ma-
tovič iz Štija.
Pri Stenu: Hubad z Dunaja. — Peter-
handl iz Gorice. — Oseas z Dunaja. — Ro-
singer iz Trsta.
Pri Maleti: Rosenberg z Dunaja. — Pol-
ter iz Zagreba. Knot iz Trsta. — Wolkenfeld
z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Strussle z
Dunaja.

Društvo za gradjenje i eksploataciju srpske državne željeznice

ima 8 upravnjenih mesta za vlakovodje, koji će otpravljati službu na vlakovima.

Vlakovodje dele se na dve vrste:

1. vrsta sa godišnjom platom od 2000 dinara.

2. „ „ „ „ „ 1350 „

Osim toga pripada istima jedna izvesna nagrada prema zastojanja vozidbe

(Kilometergelder) i naknada za prenočište.

Za podnašanje molba i saznavanje bližjih uslovija radi stupanja u službu

treba se obratiti Tajniku glavne Direkcije srpske državne željeznice u Beogradu.

Koji dakle žele stupiti u tu službu moraju podneti svedočbu njihovog

dobrog vladanja i znati govoriti, pisati i čitati ili srpski ili hrvatski.

Naposljedku treba da su već izpunjavali službu vlakovodje prve klase

najmanje tri meseca. (454)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
Je pristni
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!
Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko **LE**
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.
500 FEUILLES
FORMAT FRANCAIS
Cawley & Henry
Propriété de la Marque
SULS FABRICANTS
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bréguet à PARIS

Velika partija 1 (788—51)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljatelj marke za 10 kr.

Marijinceljske
kapljice za želodec,
nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodci,
in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihne-
nje, kisel podiranje, šči-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli (če izvira bolečina iz
želodca), zoper krč v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pijačo,
drve, zoper bolezn na vr-
nolci, jetrah in zoper zlato
žilo.
Glavna zaloga:
Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane
35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici:
lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J.
Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici:
lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel.
V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-
ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-
sedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
nijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne
majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj tako na-
znajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (148—149)